

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΧΙΛΛΕΑ ΠΑΠΑΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ κα ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΦΩΤΕΙΝΕΛΛΗ-ΚΡΙΤΙΚΟΥ

Είναι Πρόεδρος του Φιλανθρωπικού ιδρύματος Κριτικός- Φωτεινέλλη.

Το 1998 ο Ιωάννης Δ. Κριτικός, σύζυγός της καζ. Φωτεινέλλη-Κριτικού ανοικοδομεί και εξοπλίζει την νέα πτέρυγα του Γεροκομείου Πειραιά και η κ. Φωτεινέλλη-Κριτικού μετά το θάνατο το συζύγου της, με προσωπική της μέριμνα ολοκλήρωσε την ανακατασκευή του υπόλοιπου Γηροκομείου Πειραιά. Ένα μεγάλο έργο προς όφελος ιδίως των απόρων γερόντων επίσης και η αγορά με πλήρη εξοπλισμό στέγης των νεφροπαθών.

Επίσης μέσω του ιδρύματος έχει την πλήρη επιμέλεια των προβλημάτων Ελλήνων ασθενών στο Λονδίνο, από την διαχείριση των πόρων του πρώην «Οίκου της Δώρας».

Επίσης επιμελείται με ειδική επιτροπή διανοούμενων και πνευματικών ανθρώπων του θεσμού «Βραβείο Ιωάννης Δ. Κριτικός» στο Λονδίνο, όπου επιβραβεύονται λογοτεχνικά έργα που πραγματεύονται την ελληνική λογοτεχνία, τέχνη, φιλοσοφία, ιστορία και αρχαιολογία στην αγγλική γλώσσα.

1) Κυρία Κρητικού Μιλήστε μας για τον τόπο καταγωγής σας, τα παιδικά σας χρόνια και τους γονείς σας?

Είμαι γεννημένη στην Αθήνα. Από γονείς οι ποιοι ήτανε έξω Ελλαδίτες δηλαδή ο πατέρας μου ήταν γεννημένος στην πόλη στην Κωνσταντινούπολη και η μητέρα μου στο Βατούμ της Ρωσίας, Ποντιακής καταγωγής.

Εγώ γεννήθηκα στην Αθήνα. Έζησα στην Αθήνα, πήγα σχολείο στην Αθήνα και σπούδασα στο Κολέγιο των Θηλέων στο Degree College. Αργότερα έφυγα στην Αμερική, όπου σπούδασα για 6 χρόνια. Πήρα Bachelor και Master's degree στην Κοινωνιολογία.

2) Σε ποιους τομείς εργαστήκατε στην Αμερική και τι πιστεύετε ότι αποκομίσατε από εκεί?

Για 4 χρόνια δούλευα στο Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών του Πανεπιστημίου του Michigan που είναι θεωρείται από τα καλύτερα παγκοσμίως. Αποκόμισα μεγάλη επαγγελματική εμπειρία και κυρίως τρόπο λειτουργίας και διεξαγωγής στο κομμάτι των ερευνών.

Επέστρεψα στην Ελλάδα μετά από 6 χρόνια όπου εργάστηκα ως Ελεύθερος επαγγελματίας κάνοντας ποιοτική και ποσοτική έρευνα για λογαριασμό διαφημιστικών εταιρειών.

Την περίοδο αυτή γνωρίστηκα και με τον σύζυγο Ιωάννη Κριτικό.

3) Μιλήστε μας για τον αείμνηστο σύζυγο σας και το για το φιλανθρωπικό και Πολιτιστικό του έργο?

Ο σύζυγος μου ζούσε στην Αγγλία για πάρα πολλά χρόνια, όπου εκεί είχε μια εταιρεία που ασχολιόταν με ναυτιλιακές εργασίες. Έκανε αρκετά μεγάλες δωρεές, εκ των οποίων η πιο σημαντική το «Δώρας House» ξενώνας για ανθρώπους που ερχόντουσαν από την Ελλάδα στο Λονδίνο για ιατρικούς λόγους. Ήταν ξενώνας για Έλληνες που κάνανε σοβαρές εγχειρήσεις και θεραπείες στην Αγγλία και δεν είχαν οικονομική δυνατότητα πληρωμής της διαμονή στους. Επίσης δημιούργησε και το «Ιωάννης Κριτικός Foundation» το οποίο βοηθά με υποτροφίες Έλληνες που θέλουν να σπουδάσουν στην Αγγλία και δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα.

4) Για το Γηροκομείο Πειραιά που ανοικοδομήσατε και εξοπλίσατε μαζί με τον σύζυγο σας?

Ο σύζυγος μου και εγώ είχαμε μια ευαισθησία στα άτομα τρίτης ηλικίας. Έτσι το 1997-98 ξεκινήσαμε να κάνουμε τη δωρεά αυτή στο Γηροκομείο. Η Καινούργια πτέρυγα που φτιάχτηκε ονομάζεται «Ιωάννης Κρητικός» και αποτελείται από 4 ορόφους.

5) Μιλήστε μας για τον Σύλλογο «ΠΝΟΗ ΑΓΑΠΗΣ» που ευεργετήσατε ?

Γνώρισα Την Κοινωνική Λειτουργό του Αγ. Σαββα η οποία έδινε αγώνα με προσφυγικά της Λ. Αλεξάνδρας να γίνουν Ξενώνες Φιλοξενίας για ασθενείς με Καρκίνο που προήρχοντο από την Ηπειρωτική και

Νησιωτική Ελλάδα δεν είχαν δυνατότητα στέγασης κατά την παραμονή τους στη Αθήνα. Επικοινώνησα μαζί της και έτσι ξεκίνησε η επαφή μου με τον σύλλογο «ΠΝΟΗ ΑΓΑΠΗΣ». Η δοτικότητα, η αγωνιστικότητα και η ανιδιοτελής αγάπη των μελών του συλλόγου μου έδωσαν το ένανσμα και την θέληση και έτσι ξεκίνησα την δημιουργία του 1^{ου} Ξενώνα «Ιωάννης Δ. Κριτικός» το 2013. Ο Ξενώνας στεγάζεται σε 2 ορόφους και διαθέτει 9 δίκλινα δωμάτια, 3 μπάνια ανά όροφο, 2 κοινόχρηστες κουζίνες και καθιστικό, σε κτίριο πλησίον του Ογκολογικού νοσοκομείου «Ο Αγ. Σάββας»

Η ανάγκη της διαμονής ασθενών με καρκίνο και των φροντιστών τους ήταν συνεχιζόμενη και μεγάλη. Έτσι το 2018 δημιούργησα τον 2^ο Ξενώνα «Ελισάβετ Φωτεινέλλη-Κριτικού». Ο 2ος Ξενώνας «Ελισάβετ Φωτεινέλλη-Κριτικού», είναι πλήρως εξοπλισμένος για την κάλυψη όλων των βασικών αναγκών των ασθενών και των συνοδών τους. Στεγάζεται σε τέσσερις ορόφους και τα δωμάτια φιλοξενίας είναι δίκλινα με ατομικό WC, ενώ σε κάθε όροφο υπάρχει πλήρως εξοπλισμένη κοινόχρηστη κουζίνα, καθιστικό με τηλεόραση και δίκτυο wi-fi. Οι δύο Ξενώνες έχουν τη δυνατότητα φιλοξενίας 45 ανθρώπων ημερησίως.

Υπάρχουν χώροι συναντήσεων και αναψυχής, όπου αναπτύσσονται τα πολύπλευρα ψυχοκοινωνικά προγράμματα της “Πνοής Αγάπης” για ασθενείς με καρκίνο και τους φροντιστές τους.

Ο Σύλλογος «ΠΝΟΗ ΑΓΑΠΗΣ» είναι μέσα στη καρδιά μου τόσο για την εργατικότητα και την αξιοπιστία των εργαζομένων όσο για την εθελοντική προσφορά της Προέδρου και των μελών του ΔΣ, που προσπαθούν καθημερινά για την διατήρηση των υψηλών προδιαγραφών των Ξενώνων και την εύρεση οικονομικών πόρων για την βιωσιμότητα τους.

6) Πείτε μας για την τελευταία σας δωρεά στο σύλλογο «Πέταγμα».

Τα τελευταία ασχολήθηκα με το «Πέταγμα».

Το «Πέταγμα» είναι ένας σύλλογος για παιδιά που έχουν προβλήματα νοητικής καθυστέρησης. Είναι ένας σύλλογος που προσφέρει στέγη σε παιδιά που ήτανε υπήρχαν για χρόνια σε ιδρύματα.

Και ο σκοπός τους λόγω αυτού είναι να από ιδρυματοποιούνται παιδιά και να μπορούν να τα παιδιά αυτά να μένουν σε μικρά σπίτια ώστε να μπορούν να μαθαίνουν τρόπους επιβίωσης. Οταν οι γονείς δεν υπάρχουν στη ζωή τοτε αυτά τα παιδιά, να μπορούνε να ζήσουν μόνα τους σε ένα περιβάλλον οικογενειακό, σ' ένα περιβάλλον σπιτιού. Και αυτό το σπίτι τελείωσε το Νοέμβριο 2023

7)Τι είναι για σας φιλανθρωπία και αγάπη?

Η Φιλανθρωπία και η αγάπη μετριέται μόνο με πράξεις.

Αυτή είναι η μοναδική μου απάντηση που μπορώ να δώσω , με πράξεις, όχι με λόγια. Δεν πιστεύω στα λόγια. Δεν πιστεύω σε μεγάλες ιδέες, δεν πιστεύω στις υποσχέσεις. Πιστεύω μόνο στην πράξη αυτή η απάντηση μου.

8)Για την στήριξή σας στο Σύλλογο «Φλόγα»?

Η στήριξη προς τη Φλόγα ήταν κάτι πάρα πολύ τυχαίο γεγονός, γιατί δεν είχα σχέση με παιδιά. Όμως ήθελα να προσφέρω έτσι μια βοήθεια στη «Φλόγα».

Ένα πρωί θυμάμαι είχα πάει να γνωρίσω την Πρόεδρο του Συλλόγου. Ήταν παραμονές Χριστουγέννων. Πήγα να δω τον υπάρχοντα ξενώνα τότε. Αφού μίλησα με την την Πρόεδρο του Συλλόγου, βγαίνοντας από το γραφείο της , βλέπω ένα ζευγάρι νεαρών ανθρώπων με ένα παιδάκι. Το ζευγάρι ήταν γύρω στα 22- 25 ηλικιακά , ήταν με ένα σακ βουαγιάζ στο χέρι και ένα παιδάκι που το καημένο το σέρνανε. Εκείνη τη στιγμή αυτός ο τρόμος και η αγωνία που είδα στα μάτια τους θα μου μείνουν αξέχαστα.

Τι σήμαινε για μένα σήμερα ότι 2 νέοι άνθρωποι με ένα παιδάκι ίσως 2 ετών, παραμονές Χριστουγέννων που θα έπρεπε να είναι σπίτι τους και να γιορτάζουν τα Χριστούγεννα, ήρθαν από την επαρχία σε μια μεγάλη πόλη με ένα παιδί που δεν την ήξεραν τι έχει το παιδάκι τους που δεν ξέρανε που θα μείνουν. Δεν ξέρανε πού να πάνε αυτή η ματιά της μάνας. Θα μου μείνει στο μυαλό μου για πάντα αυτή η ματιά της μάνας και το βλέμμα της αγωνίας με έκαναν να νιώσω κάτι μέσα μου αυτή το βλέμμα της γυναίκας.

Και εκεί λέω δεν μπορεί, θα πρέπει να κάνω κάτι.

Έτσι ξεκινήσανε οι κουβέντες πώς να βοηθήσω; Και βεβαίως τελείως συμπτωματικά που εγώ δεν πιστεύω στην τύχη καθόλου πιστεύω μόνο στην επιθυμία να γίνει κάτι.

Ακριβώς απέναντι από την «Φλόγα» ξενώνα πουλιόταν ένα τριώροφο κτίριο, το οποίο έγινε ένας καταπληκτικός ξενώνας, ο οποίος είναι Ξενώνας για παιδιά που έχουν κάνει μεταμόσχευση μυελού..... ένας υπέροχος ξενώνας.

13)Ποια η Έννοια της Αλληλεγγύης και τα αισθήματα που νοιώθετε όταν υπερασπίζεστε τον άνθρωπο και κυρίως στις δύσκολες στιγμές του?

Όλοι μας είμαστε στο ίδιο καράβι. Όλοι μας λοιπόν, απλώς έτυχε εγώ να έχω μια καλύτερη τύχη και καλύτερες οικονομικές δυνατότητες.

Πιστεύω ότι αυτός ο παράγων της τύχης, το ότι εγώ είμαι κάπως καλύτερα από τον άλλον για μένα είναι άδικο.

Οπότε προσφέρω σε κάποιους ανθρώπους κάτι που θα μπορούσαν να το έχουν και αυτοί, αλλά δεν το έχουν για λόγους συνθηκών. Αυτό εγώ το θεωρώ άδικο και ότι μπορώ να κάνω για να έρθουμε σε μια ισορροπία.

Αυτό για μένα είναι **δικαιοσύνη** και **αλληλεγγύη** προς τον συνάνθρωπο μας και αυτό μου δίνει Χαρά.

9)Τι νέο σχεδιάζετε?

Δωρεές που έχουν σχέση με την με εκπαίδευση. Έτσι αποφάσισα να δημιουργήσω ένα βραβείο στην Ακαδημία Αθηνών. Ένα βραβείο στο όνομα του αείμνηστου ανδρός μου και το δικό μου το οποίο βραβεύει Ανθρώπους, επιστήμονες οι οποίοι ασχολούνται με την έρευνα των ασθενειών όπως:

Σκλήρυνση κατά πλάκας και πνευμονολογικές ασθένειες. Μια επιβράβευση σε ανθρώπους που ασχολούνται με πολλά χρόνια με την έρευνα αυτών των ασθενειών.

Δεύτερη είναι η μεγάλη δωρεά που πάλι θεωρώ ότι είναι μεγάλη, γιατί πάλι έχει σχέση με την εκπαίδευση.

Είναι η υποτροφία στο όνομα το δικό μου και του συζύγου μου Ιωάννη Δ. Κριτικός στο Ίδρυμα Μποδοσάκη. Η υποτροφία αφορά παιδιά που θέλουν να συνεχίσουν ή να ξεκινήσουν σπουδές και στο εξωτερικό, βασικά στο εξωτερικό αλλά και εντός της Ελλάδος για 2 χρόνια.

Αυτές είναι οι υποτροφίες που δίνονται σε παιδιά που θέλουν να σπουδάσουν και πολλά από αυτά δεν έχουν τις οικονομικές δυνατότητες.

10) Άλλά μελλοντικά σχέδια έχετε;

Αυτή τη στιγμή δεν έχω άλλα σχέδια, παρά μόνο αυτά που μου ζητάνε. Ναι, θέλω να προσφέρω και θα το κάνω.

Αν παρουσιαστεί κάτι που θα με συγκινήσει, πάλι θα δημιουργήσω.

Αυτό το κλικ που λέω πάντα ότι κάτι γίνεται και δημιουργείται κάποιο έργο Αυτή τη στιγμή δεν ξέρω τι θα είναι αυτό.

ИНТЕРВЬЮ АХИЛЛЕАСУ ПАПАДИОНИСИУ С ЭЛИЗАБЕТ ФОТИНЕЛЛИ-КРИТИКУ

Она является президентом Благотворительного фонда Критикос- Фотинелли.

В 1989 году Иоаннис Д. Критикос, муж г-жи Фотинелли -Критику восстанавливает и оборудует новое крыло дома престарелых в Пирее, а госпожа Фотинелли -Критику после смерти ее мужа, ее личный уход завершил реконструкцию остальной части дома престарелых в Пирее. Отличный проект в пользу особенно нуждающихся пожилых людей, а также покупка полного оборудования приюта для больных почками.

Также через фонд он полностью контролирует проблемы греческих пациентов в Лондоне, управляя ресурсами бывшего «Дома Доры».

Его также редактирует специальный комитет интеллектуалов и духовных людей учреждения «Премия Иоанниса Д. Критикоса» в Лондоне. где награждаются литературные произведения, посвященные греческой литературе, искусству, философии, истории и археологии на английском языке.

1) Г-жа Критику Расскажите нам о своем месте происхождения, своем детстве и своих родителях?

Я родился в Афинах. От родителей, которые были вне элладийцев, то есть отец мой родился в городе в Константинополе и мать в Ватуме, Россия, понтийского происхождения.

Я родился в Афинах. Я жила в Афинах, ходила в школу в Афинах и училась в женском колледже по специальности Колледж . Позже я уехал в Америку, где проучился 6 лет. Я получил степень бакалавра и магистра степень в области энологии .

2) В каких сферах вы работали в Америке и что, по вашему мнению, вы оттуда получили?

Мичиганского университета , который считается одним из лучших в мире. Я приобрел большой профессиональный опыт и, прежде всего, навыки работы и проведения исследований.

Я вернулся в Грецию через 6 лет, где работал фрилансером, проводя качественные и количественные исследования по поручению рекламных компаний.

В этот период я также встретила своего мужа Иоанниса Критикоса.

3) Расскажите нам о вашем покойном муже и его благотворительной и культурной деятельности;

Мой муж много лет жил в Англии, где владел судоходной компанией. Он сделал несколько крупных пожертвований, самым важным из которых стал «Дорас Хаус », общежитие для людей, приезжающих из Греции в Лондон по медицинским показаниям. Это было общежитие для греков, которые перенесли серьезные операции и лечение в Англии и не могли позволить себе оплатить проживание. Он также создал « Фонд Иоанниса Критикоса », который помогает стипендиями грекам, которые хотят учиться в Англии и не имеют финансовых средств.

4) Для дома престарелых в Пирее, который вы перестроили и оборудовали вместе со своим мужем?

мужем была чувствительность к пожилым людям. Итак, в 1997-98 годах мы начали делать пожертвования Дому престарелых. Построенное новое крыло называется «Иоанн Критский» и состоит из 4 этажей.

5) Расскажите об Ассоциации «ДЫХАНИЕ ЛЮБВИ», которая вам принесла пользу?

Я встретил социального работника Ag. Саввы, который боролся с беженцами из Л. Александры за то, чтобы стать общежитием гостеприимства для онкологических больных, прибывших из материковой и островной Греции и не имевших возможности жилья во время пребывания в Афинах. Я связалась с ней и так началось

мое общение с объединением "ДЫХАНИЕ ЛЮБВИ". Благотворительность, конкурентоспособность и самоотверженная любовь членов клуба дали мне стимул и волю, и таким образом в 2013 году я начал создание первого ^{гостевого} дома «Иоаннис Д. Критикос». Гостевой дом расположен на 2 этажах. и имеет 9 двухместных номеров, 3 санузла на этаже, 2 общие кухни и гостиную, в здании рядом с онкологической больницей «Св. Суббота»

Потребность в жилье для онкологических больных и лиц, осуществляющих уход за ними, была постоянной и огромной. Так в 2018 году я создал 2-й ^{Гостевой} дом «Елизавета Фотинелли-Критику». 2-й гостевой дом «Елизавета Фотинелли-Критику» полностью оборудован для удовлетворения всех основных потребностей пациентов и их сопровождающих. Он расположен на четырех этажах, двухместные номера с отдельным туалетом, а на каждом этаже есть полностью оборудованная общая кухня, гостиная с телевизором и Wi-Fi. Два гостевых дома могут разместить 45 человек в день.

Есть зоны встреч и отдыха, где разработаны многогранные психосоциальные программы «Дыхание любви» для онкобольных и лиц, осуществляющих уход за ними.

Ассоциация «ПНОИ АГАПИС» в моем сердце как за трудолюбие и надежность сотрудников, так и за добровольный вклад Президента и членов Совета директоров, которые каждый день стремятся поддерживать высокие стандарты деятельности. Общежития и найти финансовые ресурсы для их жизнеспособности.

6) Расскажите о своем последнем пожертвовании в пользу клуба «Полет».

В последнее время я работаю над «Полётом».

«Полет» — клуб для детей, имеющих проблемы с умственной отсталостью. Это ассоциация, которая предлагает приют детям, которые годами находились в детских учреждениях.

И поэтому их цель состоит в том, чтобы поместить детей в специальные учреждения и дать возможность этим детям жить в небольших домах, чтобы они могли научиться способам выживания. Когда родителей нет в жизни, эти дети могут жить одни в семейной обстановке, в домашней обстановке. И этот дом был закончен в ноябре 2023 года.

7) Что для вас благотворительность и любовь?

Благотворительность и любовь измеряются только поступками.

Это мой единственный ответ, который я могу дать, действиями, а не словами. Я не верю словам. Я не верю в большие идеи, не верю в обещания. Я верю только на практике этому моему ответу.

8) За вашу поддержку Ассоциации «Флога»;

Поддержка «Пламя» была очень случайным событием, ведь у меня не было никаких отношений с детьми. Но мне хотелось таким образом предложить помочь «Пламю».

Помню, однажды утром я пошел на встречу с президентом Ассоциации. Это был сочельник. Тогда я пошел посмотреть существующее общежитие. Пообщавшись с президентом Ассоциации, выходя из ее кабинета, я вижу пару молодых людей с ребенком. Пара было около 22-25 лет, они были с дорожной сумкой в руках и маленьким ребенком, которого тащили бедняжку. В тот момент тот ужас и агония, которые я увидел в их глазах, останутся для меня незабываемыми.

Что значило для меня сегодня, что двое молодых людей с ребенком лет 2, в сочельник, которые должны быть дома, празднуя Рождество, приехали из деревни в большой город с ребенком, они не знали, что у ребенка, те, кто не знали, где они остановятся. Они не знали, куда обратить взгляд этой матери. этот взгляд матери и взгляд тоски заставили меня почувствовать что-то внутри себя, этот взгляд женщины навсегда останется в моей памяти.

И вот я говорю, что этого не может быть, мне придется что-то делать.

Итак, разговоры начались, чем я могу помочь? И конечно совершенно случайно, что я вообще не верю в удачу, я верю только в желание что-то осуществить.

Прямо через дорогу от общежития «Пламя» продавалось трехэтажное здание, ставшее замечательным общежитием, общежитием для детей, перенесших трансплантацию костного мозга... чудесное общежитие.

13) Что такое Концепция Солидарности и чувства, которые вы испытываете, когда защищаете человека и особенно в его трудные минуты?

Мы все в одной лодке. Так что всем нам просто так повезло, что мне повезло больше, и у меня были лучшие финансовые возможности.

Я считаю, что этот фактор удачи, что я в чем-то лучше другого человека для меня, несправедлив.

Поэтому я предлагаю некоторым людям то, что они могли бы иметь, но не делают этого в силу обстоятельств. Я считаю это несправедливым и что я могу сделать, чтобы достичь баланса.

Для меня это **справедливость и солидарность** по отношению к нашим собратьям, и это доставляет мне радость.

9) Что нового ты планируешь?

Пожертвования, связанные с образованием. Поэтому я решил учредить награду в Афинской академии. Награда имени моего покойного мужа и моего, присуждаемая ученым-человекам, занимающимся исследованием таких заболеваний, как:

Рассеянный склероз и легочные заболевания. Награда людям, которые много лет занимались исследованием этих заболеваний.

Во-вторых, это крупное пожертвование, которое я тоже считаю большим, потому что оно опять-таки связано с образованием.

Это стипендия на мое имя и на имя моего мужа Иоанниса Д. Критикоса в Фонде Бодосаки. Стипендия предназначена для детей, которые хотят продолжить или начать обучение за границей, в основном за границей, но также и в Греции в течение 2 лет.

Это стипендии, предоставляемые детям, которые хотят учиться, но у многих из них нет финансовых средств.

10) Но есть ли у тебя планы на будущее?

На данный момент у меня нет никаких планов, кроме того, что они просят меня сделать. Да, я хочу предложить и сделаю.

Если появится что-то, что меня тронет, я буду творить снова.

Тот щелчок, о котором я всегда говорю, что что-то сделано и какая-то работа создана.... Сейчас я не знаю, что это будет.